

Právní úprava ochrany živočišstva

Abstrakt

Cílem této diplomové práce bylo zmapovat a vysvětlit rozdíly mezi rozsáhlým pojmoslovím a legislativou z hlediska vývoje v minulosti a současnosti. Pozornost byla zaměřena také na historický exkurz na ochranu zvířat v českých zemích a její vývoj do současnosti. Konkrétněji jsem se zaměřil na kategorii ptáků, ryb a savců. Právní úprava ochrany živočišstva nezahrnuje pouze legislativní vymezení pojmů, historické hledisko, ale nedílnou součástí je také oblast biologické rozmanitosti, která s tímto tématem je blíže propojena. Jelikož životní prostředí nekončí za hranicemi našeho státu, tak musí být této problematice věnována patřičná pozornost také na mezinárodní úrovni z hlediska platných mezinárodních úmluv.

V první kapitole se nejprve zamýšlím nad nejednotností pojmosloví v částech právního řádu a kategorizování chápání pojmů (zvíře, živočich, zvěř) a srozumitelností pro jeho adresáty. Tím myšleno z hlediska zvířete v právu veřejném a soukromém.

V druhé kapitole jsem se zaměřil na ochranu živočichů z hlediska historie a právních dokumentů. Již v rané historii lidského rodu začal člověk ovlivňovat své okolí, ať už lovem nebo sběrem. Postupem času s rostoucí lidskou populací začal měnit svůj způsob života a přešel k usedlejšímu způsobu obdělávání půdy. V důsledku rozrůstání lidské populace se zároveň zvýšila míra změn v krajině a znásobila se spotřeba přírodních zdrojů, které ale nejsou nekonečné a byla jen otázka času, kdy nastane nutnost právní regulace. První zmínky sahají do 19. století, kdy se první ochránci přírody soustředili na moře a mořské živočichy. V českých zemích se začalo nad ochranou zvířat přemýšlet z důvodu nikoliv ekologických, ale z důvodu ochrany živočichů pro honební účely. V současnosti se stal hlavním klíčovým předpisem zákon č. 114/1992 Sb., zákon o ochraně krajiny a přírody. Posledním bodem této kapitoly jsou ptáci, ryby a savci.

Ve třetí kapitole se zabývám vymezením pojmu biodiverzita, která byla poprvé definována v Úmluvě o biologické rozmanitosti v roce 1992. Biodiverzita je charakterizována podle různých hledisek. Odlišujeme jedince, skupiny a druhy. Co se týká otázky biodiverzity a jejího ohrožení, tak bychom se měli mít na pozoru. Z lidského hlediska si biodiverzitu ničíme svou každodenní činností a to od dopravy přes těžký průmysl. Poslední subkapitolou, které jsem

se věnoval, je Soustava Natura 2000. Jedná se o soustavu chráněných území, které vytvářejí na svém území všechny státy EU.

Závěrečná kapitola je věnována mezinárodním úmluvám a dalším úmluvám souvisejících s biologickou rozmanitostí. Nejdůležitějším dokumentem je Úmluva o biologické rozmanitosti, kterou podepsala Česká republika 4. 6. 1993.

Klíčová slova: biodiverzita, zvíře, ochrana